

4.2. Κατά συνέπεια, η ΟΚΕ φρονεί ότι, στα πλαίσια της μεταρρύθμισης της ΚΟΑ αιγοπροβείου κρέατος, πρέπει να αυξηθούν οι σταθερές πριμοδοτήσεις που προτείνει η Επιτροπή, με τη συνακόλουθη αύξηση του προϋπολογισμού, προκειμένου να προσαρμοστούν στην παρούσα κατάσταση του τομέα και να αποτελέσουν κίνητρο για τους παραγωγούς για να συνεχίσουν να αναπτύσσουν τη δραστηριότητά τους όπως μέχρι σήμερα, και, επομένως, να αντισταθμιστεί το εισόδημά τους κατά τρόπο ανάλογο με το κοινωνικό έργο που επιτελούν.

Βρυξέλλες, 17 Οκτωβρίου 2001.

Ο Πρόεδρος

της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής

Göke FRERICHS

Γνωμοδότηση της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής για την «Πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου περί τροποποιήσεως του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2792/1999, για καθορισμό των λεπτομερών κανόνων και ρυθμίσεων σχετικά με την κοινοτική διαρθρωτική βοήθεια στον τομέα της αλιείας»

(2002/C 36/11)

Στις 27 Ιουνίου 2001, και σύμφωνα με το άρθρο 37 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, το Συμβούλιο αποφάσισε να ζητήσει τη γνωμοδότηση της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής για την ανωτέρω πρόταση.

Το τμήμα «Γεωργία, ανάπτυξη της υπαίθρου, περιβάλλον», στο οποίο ανατέθηκε η προετοιμασία των σχετικών εργασιών της ΟΚΕ, υιοθέτησε τη γνωμοδότησή του στις 28 Σεπτεμβρίου 2001 με βάση εισηγητική έκθεση του κ. Muriz Guardado.

Κατά την 385η σύνοδο ολομέλειας της 17ης και 18ης Οκτωβρίου 2001 (συνεδρίαση της 17ης Οκτωβρίου), η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, υιοθέτησε με 79 ψήφους υπέρ και 7 αποχές την παρούσα γνωμοδότηση.

Η ΟΚΕ προσυπογράφει την πρόταση της Επιτροπής, συγχρόνως όμως διατυπώνει τις παρατηρήσεις που ακολουθούν και που αναφέρονται επίσης στην πρόταση τροποποίησης της απόφασης 97/413/ΕΚ που περιλαμβάνεται στο ίδιο έγγραφο.

1. Παρατηρήσεις σχετικά με την πρόταση απόφασης

1.1. Με την τροποποίηση της απόφασης παρατείνεται η εφαρμογή του Πολυετούς Προγράμματος Προσανατολισμού IV, χωρίς να θεσπίζονται νέα μέτρα για περιπτώσεις μη εκτέλεσης του ΠΠΠ από τα κράτη μέλη, αν και παρόμοια μέτρα σαφώς προβλέπονται στην πρόταση κανονισμού (τροποποίηση του άρθρου 9).

1.2. Η παράταση επεκτείνει κατά ένα έτος την εφαρμογή του ΠΠΠ IV, αλλά καθορίζει νέα ποσοστά σε σχέση με τους στόχους που έχουν ορισθεί για 4 χρόνια (παράγραφος 1.β του άρθρου 1).

4.3. Επιπλέον, κρίνεται αναγκαία η θέσπιση, και συμπερίληψη στον κανονισμό του Συμβουλίου, μηχανισμού ασφαλείας στα πλαίσια του οποίου να παρέχεται αυτομάτως αντιστάθμιση εισοδήματος για τους παραγωγούς όταν υπάρχει κρίση, δεδομένου ότι, λόγω της ευαισθησίας του τομέα, μία κατάσταση κρίσης θα μπορούσε να συνεπάγεται την εξαφάνιση μεγάλου αριθμού δραστηριοτήτων από τον αγροτικό κόσμο, με δραστικές επιπτώσεις.

1.3. Η τροποποίηση του άρθρου 3 της απόφασης 97/413/ΕΚ θίγει κυρίως το στόλο περιορισμένης κλίμακας, όπου η αύξηση της ικανότητας για τα σκάφη ολικού μήκους κάτω των 12 μέτρων, εκτός από τις τράτες, δεν συνεπάγεται πραγματική αύξηση της αλιευτικής προσπάθειας, δεδομένου ότι αυτό που επιδιώκεται είναι η βελτίωση στοιχείων τόσο σημαντικών όσο η κατοικισιμότητα, η ασφάλεια, η πλοϊμότητα, καλύτερες συνθήκες επεξεργασίας των αλιευμάτων επί του σκάφους, εκπλήρωση των υποχρεώσεων που απορρέουν από τη διεθνή νομοθεσία, κ.λπ.

2. Παρατηρήσεις σχετικά με την πρόταση κανονισμού

2.1. Η αιτιολογική σκέψη αριθ. 3 της πρότασης κανονισμού συνεπάγεται μία ατυχή τροποποίηση λόγω της ζημίας που μπορεί να προκαλέσει στο στόλο παράκτιας αλιείας περιορισμένης κλίμακας. Στην αιτιολογική σκέψη αριθ. 7 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2792/1999 υπογραμμίζονταν η σημασία των εξής:

«Η παράκτια αλιεία περιορισμένης κλίμακας απολάβει ειδικού καθεστώτος από απόψεως στόχων προσαρμογής της αλιευτικής

προσπάθειας· πρέπει η ιδιαιτερότητα αυτή να λάβει τη μορφή συγκεκριμένων μέτρων στον παρόντα κανονισμό»⁽¹⁾).

2.1.1. Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2792/1999 προέβλεπε τα μέτρα αυτά, και συγκεκριμένα στο άρθρο 6, § 2 σχετικά με την ανανέωση του στόλου και τον εκσυγχρονισμό των αλιευτικών σκαφών και στο άρθρο 7, § 4 σχετικά με την προσαρμογή της αλιευτικής προσπάθειας.

2.2. Η αιτιολογική σκέψη αριθ. 4 της πρότασης κανονισμού ορίζει ότι δεν θα πρέπει να διατίθεται δημόσια ενίσχυση για τη νόμιμη μεταφορά αλιευτικών σκαφών σε ορισμένες τρίτες χώρες.

2.2.1. Σε σχέση με τον προσδιορισμό των τρίτων χωρών, πρέπει να ληφθεί υπόψη η άποψη που εξέφρασε η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή στη γνωμοδότησή της⁽²⁾ για τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2792/1999 του Συμβουλίου της 12ης Δεκεμβρίου 1999 με τον οποίο καθορίζονται οι λεπτομερείς κανόνες και ρυθμίσεις σχετικά με την κοινοτική διαρθρωτική βοήθεια στον τομέα της αλιείας.

2.3. Άρθρο 1

2.3.1. Σημείο 1. Η αντικατάσταση που προτείνεται είναι ορθή δεδομένου ότι παρατείνεται για ένα έτος η εφαρμογή του ΠΠΠ IV.

2.3.2. Σημείο 2. Δεν θα πρέπει να διαγραφεί η § 2 του άρθρου 6, δεδομένου ότι τούτο θίγει ιδιαίτερα τον παράκτιο στόλο περιορισμένης κλίμακας (βλέπε σημείο 2.1). Πρέπει να αναφερθεί ότι στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2792/1999 περιλαμβάνονται ορισμένα ειδικά μέτρα για την παράκτια αλιεία περιορισμένης κλίμακας, στο άρθρο 11, στο οποίο ως παράκτια αλιεία περιορισμένης κλίμακας νοείται η αλιεία που ασκείται από σκάφη ολικού μήκους κατώτερου των 12 μέτρων. Στην Πράσινη Βίβλο για το μέλλον της κοινής αλιευτικής πολιτικής⁽³⁾, επίσης υποστηρίζεται, στην § 5.4, η υιοθέτηση ειδικών διατάξεων υπέρ της αλιείας περιορισμένης κλίμακας.

2.3.3. Σημείο 3. Συμπληρώνει το άρθρο 7, § 3, σημείο β, χωρίς ωστόσο να προσδιορίζεται σαφώς η σχέση με τις τρίτες χώρες, για τούτο κρίνεται αναγκαίο να επαναληφθεί η άποψη που εκφράζεται στην προαναφερθείσα γνωμοδότηση της ΟΚΕ και να ζητηθεί από την Επιτροπή η περιοδική κατάρτιση ενός καταλόγου για τις εν λόγω χώρες.

(1) ΕΕ L 337, της 30.12.1999.

(2) ΕΕ C 209 της 22.7.1999. Στη γνωμοδότηση που υιοθετήθηκε από την ΟΚΕ αναφέρονταν κατά λέξη τα εξής: «Η Επιτροπή πρέπει να προσδιορίζει τον κατάλογο των τρίτων χωρών προς τις οποίες μπορούν να πραγματοποιούνται μεταφορές αλιευτικών σκαφών, προκειμένου να επιτευχθεί ομοιομορφία, ή να καθορίζει τα κριτήρια ούτως ώστε τα κράτη μέλη να μπορούν να εντοπίζουν τα κράτη στα οποία μπορούν να εξάγονται σκάφη». (Γενικές παρατηρήσεις σημείο 3.1.2.1 1 — 2β). «Ο κατάλογος των τρίτων χωρών προς τις οποίες η οριστική μεταφορά σκαφών αποκλείεται από τις κρατικές ενισχύσεις σε όλα τα κράτη μέλη ή, αντίθετα, ο κατάλογος των τρίτων χωρών για τις οποίες δεν ισχύει αυτός ο αποκλεισμός πρέπει να παρέχεται από την Επιτροπή». (Γενικές παρατηρήσεις σημείο 3.1.2.2.1).

(3) COM(2001) 135 τελικό.

2.3.4. Σημείο 4. Τροποποιεί την § 1 του άρθρου 9, ορίζοντας στο σημείο 1 ότι επιβάλλεται να εκπληρώνονται επίσης οι ετήσιοι στόχοι σε όλα τα τμήματα του Πολυετούς Προγράμματος Προσανατολισμού, χωρίς να επηρεάζονται τα μέτρα ή λήψη των οποίων προβλέπεται στο πλαίσιο της πρόσφατης αλιευτικής συμφωνίας με το Βασίλειο του Μαρόκου για την αναδιάρθρωση του στόλου. Η Επιτροπή θα πρέπει να επανεξετάσει το κατά πόσο επείγει να συμπεριληφθεί ένα τόσο σημαντικό μέτρο και να δώσει τον ενδεικνυόμενο χρόνο για την αξιολόγησή του επειδή ένα διευθετημένο τμήμα στόλου που εκπληρώνει τους στόχους μπορεί να θίγει αν άλλα τμήματα του στόλου δεν τους εκπληρώνουν, δεδομένου ότι ούτε τα σκάφη του τμήματος που εκπληρώνει τους στόχους θα μπορούν να υποβάλουν αίτηση για ενισχύσεις.

2.3.4.1. Στην § 1. α), θεωρείται ως βασικό κριτήριο η μείωση της ικανότητας και όχι της δραστηριότητας· ωστόσο, το κριτήριο της ικανότητας, στη μεγάλη πλειοψηφία των περιπτώσεων, δεν θα πρέπει να θεωρείται ως αύξηση της αλιευτικής προσπάθειας αλλά ως κριτήριο εκσυγχρονισμού που συμβάλλει άμεσα στην ασφάλεια του σκάφους, στην κατοικησιμότητά του (βελτίωση των συνθηκών επεξεργασίας των αλιευμάτων επί του σκάφους, εκπλήρωση των υποχρεώσεων που απορρέουν από τη διεθνή νομοθεσία, κ.λ.π.).

2.3.4.2. Στις § 1.β) και 1.γ), θα πρέπει να συνεχίσει να προβλέπεται η εξαίρεση που θεσπίζεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2792/1999 στα άρθρα 6, σημείο 2 και 7, σημείο 4, δεδομένου ότι πρέπει να ληφθεί υπόψη:

— Η άποψη που εκφράζεται στη γνωμοδότηση της ΟΚΕ για τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2792/1999⁽⁴⁾:

«Αν αναλύσουμε την ιστορική εξέλιξη της ανανέωσης του στόλου κατά τη διάρκεια των τελευταίων ετών, θα διαπιστώσουμε ότι ένα σκάφος χρειάζεται σήμερα περισσότερη μκτική χωρητικότητα σε γιγατόνους (GT) από τα απουρόμενα που αντικαθίστα για να είναι εξίσου ανταγωνιστικό όσον αφορά την αλιεία, να διαθέτει τους χώρους που απαιτούνται για την εκπλήρωση των υποχρεώσεων της διεθνούς νομοθεσίας και να αποκτήσει καλύτερες συνθήκες επεξεργασίας των αλιευμάτων επί του πλοίου.

Θα μπορούσαμε να πούμε ότι, κατά την αντικατάσταση ενός παλαιού αλιευτικού σκάφους (με παλαιά χωρητικότητα GT) με ένα σκάφος νέας κατασκευής (με νέα χωρητικότητα GT), το δίκαιο θα ήταν να εφαρμοσθεί στην παλαιά GT ένας συντελεστής σχετικός με τους χώρους διαμονής για να υπολογισθεί η νέα.»

— Η μείωση που επικεντρώνεται αποκλειστικά στη μείωση της ικανότητας και όχι στη μείωση της δραστηριότητας μπορεί να θίξει τα τμήματα που διευθέτησαν την αλιευτική τους δραστηριότητα χωρίς να μειώσουν τον αριθμό των σκαφών, με τη λήψη μέτρων όπως ο έλεγχος των ωραρίων, ο καθορισμός περιόδων απαγόρευσης της αλιείας, ανωτάτων ορίων αλιευμάτων, κ.λ.π.

2.3.5. Στο σημείο 5, είναι η ορθή η τροποποίηση που προτείνεται στο άρθρο 10, § 1, σημείο δ, αν και δεν καθορίζονται νέα μέτρα για την περίπτωση μη εκτέλεσης του ΠΠΠ από τα κράτη

(4) ΕΕ C 209 της 22.7.1999 (σημεία 2.4.1 και 2.4.2).

μέλη εκτός από την απαίτηση να εκπληρώνονται οι σφαιρικοί ετήσιοι στόχοι «σε όλα τα τμήματα», πράγμα το οποίο, ενώ μπορεί να είναι σημαντικό μέτρο, μπορεί να έχει αρνητική επίδραση στους στόλους που εκπληρώνουν τους στόχους.

Βρυξέλλες, 17 Οκτωβρίου 2001.

2.3.6. Στο σημείο 6, σε σχέση με την τροποποίηση του άρθρου 16, § 2, θα έπρεπε να εξηγείται με μεγαλύτερη σαφήνεια ο λόγος της αντικατάστασης του Συμβουλίου με τις λέξεις «κοινοτική νομοθεσία».

Ο Πρόεδρος

της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής

Göke FRERICHS

Γνωμοδότηση της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής για την «Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Συμβούλιο, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή: Η κατάργηση των φορολογικών εμποδίων στη διασυνοριακή παροχή επαγγελματικών συντάξεων»

(2002/C 36/12)

Στις 19 Απριλίου 2001 και σύμφωνα με το άρθρο 262 της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, η Επιτροπή αποφάσισε να ζητήσει τη γνωμοδότηση της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής για την ανωτέρω ανακοίνωση.

Το τμήμα «Οικονομική και Νομισματική Ένωση και Οικονομική και Κοινωνική Συνοχή» στο οποίο ανατέθηκε η προετοιμασία των σχετικών εργασιών, υιοθέτησε τη γνωμοδότησή του στις 24 Σεπτεμβρίου 2001 με βάση την εισηγητική έκθεση κ. Byrne.

Κατά την 385η σύνοδο ολομέλειας της 17ης και 18ης Οκτωβρίου 2001 (συνεδρίαση της 17ης Οκτωβρίου), η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή υιοθέτησε με 88 ψήφους υπέρ, μια κατά, και δύο αποχές την ακόλουθη γνωμοδότηση.

1. Εισαγωγή

1.1. Η Επιτροπή δημοσίευσε τον Οκτώβριο του 2000 τις προτάσεις της αναφορικά με μια πρόταση οδηγίας για τις δραστηριότητες των ιδρυμάτων παροχής επαγγελματικών συντάξεων⁽¹⁾. Η ΟΚΕ υιοθέτησε τη γνωμοδότησή της για την εν λόγω πρόταση οδηγίας τον Μάρτιο του 2001⁽²⁾.

1.2. Η ανακοίνωση αυτή αφορά τα φορολογικά θέματα της διασυνοριακής παροχής επαγγελματικών συντάξεων που δεν καλύπτονται από την προαναφερόμενη πρόταση οδηγίας.

2. Ιστορικό

2.1. Οι συντάξεις είναι θέμα που αφορά τους πάντες, αλλά κυρίως τους μεμονωμένους πολίτες της ΕΕ που επιθυμούν να έχουν επαρκή συνταξιοδοτική κάλυψη. Οι συντάξεις στην Κοινότητα παρέχονται βάσει τριών πυλώνων:

- Πυλώνας 1: Συστήματα κοινωνικής ασφάλισης στηριζόμενα σε νομική βάση τα οποία διαχειρίζονται είτε το κράτος, είτε οι συνεισφέροντες, είτε άλλοι (γενικά σε διανεμητική βάση).
- Πυλώνας 2: Συστήματα (χρηματοδοτούμενης) επαγγελματικής σύνταξης (σχετίζονται γενικά με τον εργοδότη).
- Πυλώνας 3: Μεμονωμένα συστήματα (γενικά με εταιρείες ασφάλειας ζωής).

2.2. Η πρόταση οδηγίας για τις συντάξεις και η παρούσα ανακοίνωση επικεντρώνουν και οι δύο το ενδιαφέρον τους σε θέματα που πρέπει να εξεταστούν σε σχέση με τα συστήματα διασυνοριακής παροχής συντάξεων του πυλώνα 2, μολονότι οι προτάσεις, ιδίως όσον αφορά τη φορολογία, έχουν γενικά σχέση και με τις ρυθμίσεις του πυλώνα 3.

2.3. Ο λόγος για τον οποίο η οδηγία δεν εξέτασε τα φορολογικά θέματα είναι ότι η φορολογία πρέπει να αποφασίζεται με ομοφωνία. Η συμπερίληψη της φορολογίας στην οδηγία πιθανόν να είχε καθυστερήσει ή εμποδίσει την υιοθέτησή της.

⁽¹⁾ Έγγραφο COM(2000) 507 τελικό.

⁽²⁾ ΕΕ C 155 της 29.5.2001, σ. 26.